

Kako je zvučala prva glazba u povijesti?
Zašto dirigenti žive dulje od drugih ljudi?
Kako je Elizin brat svirao poznatu Beethovenovu skladbu?
I što povezuje Ivu Robića i Mineu?

O predstavi:

U jednosatnoj predstavi **"Od tišine do glazbe - koncert za anegdotu i klavir"** glumac **Ivan Đuričić** i glazbenik **Saša Miočić/Domagoj Mokrović** vode publiku na zanimljiv i privlačan način, s anegdotama i šalama, kroz povijest i fenomen glazbe u svoj njezinoj raznovrsnosti. U svom ilustrativnom, duhovitom, te tematski i žanrovski bogatom nastupu, majstorski prelaze iz jedne glazbeno relevantne uloge u drugu: od pijanista do pjevača, od skladatelja do dirigenta, od muzikologa do glazbenog kritičara. Dotiču se povijesti i razvoja glazbe, komponiranja, glazbenih posebnosti, čak i plagijata i anegdota potkrijepljenih primjerima iz prakse. Dotiču se i konzumiranja glazbe, dobrih i loših navika, od trivijalnosti do dobrog ukusa, od uvertire do aplauza. Publiku vode od kamenog doba do Rolling Stonesa, od klasične do moderne glazbe, od jazz-a do popa i od narodne glazbe do šansone.

Autori: Jure Ivanušić i Marko Vezovišek

Producenti: Ivan Đuričić i Lidija Ivanda

Prijevod: Ivana Primorac

Dramaturška obrada i prilagodba stihova: Ivan Đuričić

Autori vizualnog identiteta: Ivan Šivak i Ela Prižmić

Oblikovanje zvuka: Mateo Patekar

Televizijski prilog o predstavi: <https://www.youtube.com/watch?v=noPmM9NgGs>

https://www.youtube.com/channel/UCUSW7x8db8B6UrBGUk_X2JQ

U utorak, **29. listopada 2019. godine** s početkom u 18:30 sati u atriju **SŠ fra Andrije Kačića Miošića**, u sklopu kurikuluma predmeta **Glazbena umjetnost**, održana je predstava „**Od tišine do glazbe**“.

Pogledalo ju je ukupno 155 učenika od prvih do četvrtih razreda, a u svojim osvrtima napisali su sljedeće komentare:

„Predstava je bila veoma zanimljiva, svidio mi se način na koji glumci vode razgovor s publikom. Zasigurno ne bila toliko interesantna i upečatljiva da su glumci samo izgovarali naučeni tekst. Oni su u predstavu uključili i učenike postavljajući im pitanja, a oni učenici koji su dali točne odgovore bili su nagrađeni Mozart kuglicama. To me je naročito oduševilo...”

„... Vrlo edukativna i šaljiva predstava koja nas je provela glazbom kroz vrijeme od prapovijesti do danas. Naučili smo mnogo o glazbi kao umjetnosti, a u isto vrijeme smo se smijali i zabavljali. Predstava i glumci su bili odlični, samo mi je žao što nije duže trajala. Glumci su vrlo talentirani, uspjeli su zadržati pažnju publike cijelo vrijeme. Isto tako pobudili su zanimanje publike za glazbu. Ukratko, predstava je bila vrlo poučna i zabavna. Nadam se da ćemo imati prilike gledati još ovakvih predstava.“

„... Prije svega, iznenadilo me je kakav glas imaju glumci i kada su naučili svirati toliko glazbala. Ni u jednom trenutku mi nije bilo dosadno, posebno zanimljivo mi je bilo kada je Ivan Đuričić pjevao brzo izgovarajući imena mnogih glazbenika. Moram reći da mi je ovo najbolja i najdraža predstava do sada zbog toga što smo i mi sudjelovali, ne samo kao promatrači već i kao sudionici, odgovarajući na postavljena pitanja. Jedino što bih promijenila je mjesto gdje se predstava održavala...”

„... Po mom mišljenju, trebalo bi se organizirati više ovakvih predstava zbog toga što učenici pamte sadržaje na zanimljiv način, a to je bolje i za nas učenike i za profesore. Glumci su obavili izvanredan posao i cjelokupni dojam je izvrstan.“

„Predstava mi se jako svidjela jer nismo bili pasivni promatrači nego aktivni sudionici. Smatram jako korisnim održavanje ovakvih predstava u školi jer postajemo kulturno bogatiji i obrazovaniji. Svaka čast izvođačima koji su nam na zanimljiv način približili povijesni razvoj glazbe od prvih početaka do danas uz odlične glazbene primjere...”

„... Predstava me se jako dojmila i smatram da se gledanjem predstave postiže puno bolji učinak poučavanja nego u klasičnoj nastavi. Ovim tipom učenja više stvari zapamtimo, stečeno znanje povezujemo s drugim predmetima, uočavamo razliku među stilovima. Jako mi se svidjela i interakcija s publikom. Mislim da bi se ovakve predstave trebale što više organizirati po školama. Tada će svi biti zadovoljniji jer potrebna znanja trajno će se urezati u naše pamćenje bez napornog učenja i bubanja činjenica napamet. U nemogućnosti posjeta kazalištu, dobro dođe i predstava u atriju škole nakon napornog radnog dana. Voljela bih da se ovako nešto uskoro ponovi.“

„Što se tiče same predstave, jako mi se svidjela jer na zanimljiv i humorističan način približava povijesni razvoj glazbe. Mislim da bi se ovakve predstave trebale organizirati i češće, kao i odlasci u kazalište, jer većina učenika nema prave predodžbe o tome što se sve može naučiti.“